

faa behageligt at staa her og tale, naar man efter Grundloven har en Leder af Forhandlingerne i begge Thing i den paagjældende Indenrigsminister, og denne eller en Stedfortræder for ham ikke er til Stede. . . .

Formanden (Høgsbro): Jeg skal oplyse, at Indenrigsministeren allerede ved 1ste Behandling har udtalt sig om sin Stilling til Sagen, og jeg antog derfor, at hans Graværelse ikke var til Hinder for Sagens Foretagelse til 2den Behandling, men jeg haaber iøvrigt, at Ministeren snart vil komme til Stede.

Berg: Ja, jeg beder den høitærede Formand undskylde, men Ministeren kan dog ikke have udtalt sig om et Vædringsforslag, som det høie Thing først i Dag har tilladt at komme til Forhandling, og det er navnlig det, som jeg behandler. Men jeg maa jo finde mig i min Skjæbne, vi have jo særegne Betingelser for Forhandlingen. Dette er, som sagt, Karakteren af denne Bane, at den er en Kobbane mod en Naboby — jeg haaber, at man vil sige den ærede Indenrigsminister, hvad jeg her har sagt, naar han en Gang kommer til Stede, og i Haab herom vil jeg altsaa fortsætte. Mig undrer det, at den ærede Indenrigsminister, der staar som kommunal Minister, som de Næringsdrivendes Minister, vil tillade den Slags Ting, som her sker. Han kunde jo forhindre det ved at knytte Betingelser til det proponerede Tilskud fra Horsens By. Rigsdagen har været noget dømtaalig, og det med Rette, lige overfor den Slags Forhold, og mig bekendt har Rigsdagen ikke tidligere givet sit Samtykke til en Kobbane. Den ærede Indenrigsminister har derimod givet sit forud; han har givet Horsens By Tillabelsen, altsaa været medvirkende til at etablere en Kobbane mod Weile By, skjøndt han er lige saa godt Weile-Minister som Horsens-Minister, da han er de Næringsdrivendes, Byernes og hele Landets Indenrigsminister. Det bliver ganske vist hans Sag, men det bliver ogsaa vor, fordi vi jo maa iagttage, hvor tilbøielig en Minister er til at gaa paa den Slags Ting, uden at de Overveielser ere anstillede, som man billigtvis bør anstille. Jeg siger, Rigsdagen har ikke før givet et saadant Samtykke, som den nu er i Færd med at give; men det er jeg ikke med til. Jeg bøier mig for en fremtaldt Stemming for en Bane, hvis Indhold ikke er værd at høie sig for, men kun paa den gamle Betingelse, som jeg ogsaa fastholdt for 4—5 Aar siden, nemlig at det tillades den af Indenrigsministeren i dette Stykke forfornite By Weile, at

komme til at konkurrere med Horsens om sit eget Opland. Dette udtrykte vi for 5 Aar siden saaledes, at der samtidig kunde anlægges en Bane fra Weile til Give, og jeg tillader mig at udtrykke det i Aar paa samme Maade; dog vil jeg af Hensyn til Hølstebro — Weile-Banen, og for ikke at træde disse Forhandlinger i Veien, sige: Fra Weile til eller forbi Give. Denne Vædring skal ikke være til Hinder for den frie Behandling af det andet Forslag, og om det end kan blive ganske mærkeligt haardt for de andre Egne, som jeg tidligere har udviklet, at de skulle tvinges til saa store Offre for at komme til at konkurrere om deres eget Opland, gjør man dog derved saa nogenlunde efter Forholdene Ret og Skjel. Jeg tillader mig derfor at anbefale dem, der ikke ere for, at Ministeren gaar ind paa Kobbaner, eller som ikke holde af, at Ministeren stiller sig særlig paa den ene Kjøbstads Standpunkt fremfor den andens, at stemme paa mit Forslag. Jeg er kun dem en Støtte, som arbejde paa en Forbindelse vestpaa over den Valgkreds, som det ærede Medlem for Weile Amts 4de Valgkreds (S. Jørgensen) repræsenterer, en Støtte for en Bane gennem hans Valgkreds; hvad han mulig synes at miste paa den ene Haand faar han rigelig i den anden, forsaavidt dette Vædringsforslag jo indeholder Løfte og Støtte for det nye Anlæg. Men Ingen vil negte, at Vædringsforslaget er i fuldstændig Konsekvens med de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted og i fuldstændig Konsekvens med Hensyntagen til begge Sider og til Gavn for de paagjældende Landdistrikter, idet det bliver en Slags Løstestang for ogsaa at komme disse magre Egne til Hjælp Vest og Nord for Weile op ad Herning. Der ligger en overordentlig lang Strækning der, som trænger til Baner, hvilket forøvrigt er Tilfældet paa mangfoldige andre Steder i Sylland. Altsaa naar Folk rent glemme det her, hvor de ville have Statsbaner lige op ved Siden af hverandre, saa bliver man noget betænkelig baade over Folks Ukjendskab med vort Jernbanefort, men ogsaa over deres Mangel paa — ja, Ketsfærdighedskjølelse tør jeg vel ikke sige, men det er saadan Noget hen derimod. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det høie Thing at stemme for dette billige og retfærdige og til alle Sider imøbekommende Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jørgensen): Den Gang Loven var til 1ste Behandling her i Thinget, udtalte jeg, at der hvilede en uheldig Stjerne over dette Lovforslag, idet Lovgivningsmagten i Virke-